

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/10456 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 3 april 2007 in
het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 maart 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 april 2007, verzonden op 4 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en aan de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt, voor zover thans van belang, een vreemdeling niet langer dan gedurende zes uren opgehouden.

Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, verklaart de rechtbank het beroep gegrond, indien zij bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met deze wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. In dat geval beveelt de rechtbank de opheffing ervan of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging.

Paragraaf A6/6.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde van belang, vermeldt, voor zover thans van belang, dat indien uit de uitspraak van de rechtbank blijkt dat de vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk dient te worden opgeheven de Immigratie- en Naturalisatiedienst onverwijld de desbetreffende vreemdelingendienst informeert. De maatregel dient onverwijld door een daartoe bevoegde ambtenaar te worden opgeheven onder gebruikmaking van het opheffingsbewijs (Model M113).

2.2. Bij uitspraak van 7 maart 2007 heeft de rechtbank met onmiddellijke ingang de opheffing bevolen van de aan de vreemdeling bij besluit van 26 januari 2007 krachtens artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 opgelegde bewaring, op grond van de overweging dat de vereiste voortgangsrapportage met betrekking tot de uitzetting ontbrak.

2.3. In de grieven 1 en 2 in onderlinge samenhang bezien, betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank heeft miskend dat niet artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 als grondslag heeft gediend voor de vrijheidsontneming van de vreemdeling, maar de eerdere bewaring en voorts dat de vreemdeling niet in zijn belangen is geschaad door overschrijding van de in beginsel voor de opheffing van die bewaring toegestane termijn van zes uur met circa veertig

minuten, nu niet eerder een hulpofficier van Justitie beschikbaar was, de vreemdeling de volgende dag zou worden uitgezet en de gemachtigde van de vreemdeling vóór het verstrijken van de termijn van zes uur ervan op de hoogte was gebracht dat de vreemdeling opnieuw in bewaring zou worden gesteld.

2.3.1. Hoewel anders dan de rechtbank heeft aangenomen niet artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 aan de vrijheidsontneming ten grondslag heeft gelegen, kan hetgeen de minister in de betreffende grieven heeft betoogd, gelet op hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 28 april 2004 in zaak no. 200401500/1, JV 2004/258), niet leiden tot het daarmee beoogde doel.

Het pas na ruim zes uur beschikbaar zijn van een hulpofficier van Justitie voor het opnieuw in bewaring stellen van de vreemdeling, vormt geen geldige reden voor het niet onmiddellijk opheffen van de bewaring, zoals door de rechtbank bevolen. De vreemdeling bevond zich mitsdien, gelet op het bij uitspraak van 7 maart 2007 gegeven bevel tot onverwijde opheffing, nadien zonder wettelijke grondslag in de macht van de tot inbewaringstelling en uitzetting bevoegde autoriteiten. De onrechtmatige vrijheidsontneming maakt in de gegeven omstandigheden de daaropvolgende maatregel van bewaring onrechtmatig.

2.4. Aan de overige grieven komt geen zelfstandige betekenis toe.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

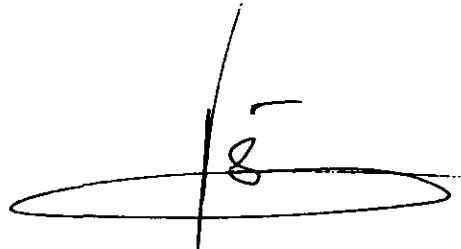
w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

205
Verzonden: **25 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0180 467198

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : Mr M.K. Bhadai Tel: 010-4250280 fax: 010-4250281

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(a)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geslacht : Mannelijk
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : India
 Nationaliteit : Burger van India

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
 aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
 aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
 het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewenst verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere aliassen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):

wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Rotterdam

Datum: 07-03-2007

Tijd: 18:55 uur

De Minister van Justitie,
 namens de Minister,
 de hulpofficier van justitie,

A.J. Roozmond,
 adjudant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

MEE

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/10456

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 3 april 2007

inzake

geboren op
Burger van India,
eiser,
gemachtigde mr. G. Jairam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde drs. J.M.C. Vissers.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Op 7 maart 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 8 maart 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

Verweerder is op 8 maart 2007 overgegaan tot opheffing van de bewaring.

Naar aanleiding van deze opheffing heeft de gemachtigde van eiser de rechtbank laten weten het beroep te willen voortzetten met het oog op schadevergoeding.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 maart 2007, waar eiser is verschenen bij mr. M.K. Bhadai, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder is eveneens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Op grond van het bepaalde in artikel 106 van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming

MEE

AWB 07/10456

2

reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

2. In het onderhavige geval is verweerder overgegaan tot opheffing van de bewaring voordat de rechtbank het tegen die maatregel ingestelde beroep heeft kunnen behandelen.

3. Gelet op het verzoek tot schadevergoeding dient thans te worden vastgesteld of de maatregel van bewaring reeds op enig moment voor de opheffing ervan door verweerder onrechtmatig was en, zo ja, of aanleiding bestaat tot toekenning van schadevergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000.

4. De gemachtigde van eiser heeft aangegeven het beroep te handhaven met het oog op schadevergoeding. Hierbij is aangevoerd dat eiser langer is opgehouden dan wettelijk toegestaan. Nu het een niet geringe overschrijding van veertig minuten betreft, is deze niet gerechtvaardigd. Verweerders argument, dat men in afwachting was van een bepaalde hulpofficier van Justitie, snijdt geen hout, daar eiser ook door een andere hulpofficier in bewaring had kunnen worden gesteld. Het niet tijdig aanwezig zijn van een (bepaalde) hulpofficier kan niet voor rekening van eiser komen en dient voor rekening van verweerder te komen.

5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de termijn voor ophouding weliswaar met veertig minuten is overschreden, doch dat deze overschrijding gerechtvaardigd is en de hierop volgende inbewaringstelling niet onrechtmatig maakte, daar er in casu meer formaliteiten dienden te worden afgehandeld dan in geval van enkel een opheffing van een maatregel van bewaring. Eiser diende voor zijn nieuwe inbewaringstelling namelijk opnieuw te worden gehoord, weshalve de persoonlijke aanwezigheid van een hulpofficier was vereist. De belangenafweging dient dan ook in het voordeel van verweerder uit te vallen.

6. De rechtbank overweegt als volgt.

7. Ingevolge artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 wordt een vreemdeling niet langer dan gedurende zes uren opgehouden.

8. Niet in geschil is dat bedoelde termijn in casu met veertig minuten is overschreden.

9. De rechtbank acht genoemde overschrijding van veertig minuten een substantiële overschrijding van bedoelde termijn van zes uren. Nu er vanuit mag worden gezegd, dat de wetgever bij bepaling van de maximale termijn voor ophouding rekening heeft gehouden met de in die termijn af te handelen formaliteiten, óók in geval van opheffing van de maatregel van bewaring en aansluitende hernieuwde inbewaringstelling, kan verweerders stelling, dat in casu meer formaliteiten dienden te worden afgehandeld dan normaliter, door de rechtbank niet worden gevolgd. Voorts vermag de rechtbank niet in te zien waarom het gehoor voorafgaand aan eisers inbewaringstelling diende te worden afgenomen door een specifieke hulpofficier van Justitie; naar het oordeel van de rechtbank kon bedoeld gehoor worden afgenomen door een willekeurige hulpofficier van Justitie. Het hieromtrent zijdens verweerder aangevoerde kan dan ook niet worden aangemerkt als rechtvaardiging voor overschrijding van de wettelijk toegestane termijn voor ophouding.

MEE

AWB 07/10456

3

10. Nu sprake is van een substantiële overschrijding van de wettelijk toegestane termijn voor ophouding en de rechtbank niet is gebleken van feiten of omstandigheden die bedoelde overschrijding rechtvaardigen, is de rechtbank van oordeel dat de onderhavige maatregel van bewaring reeds vanaf aanvang, te weten 7 maart 2007, onrechtmatig dient te worden geoordeeld. Het beroep dient dan ook gegrond te worden verklaard.

11. Nu de onderhavige maatregel van bewaring blijkens het voorgaande met ingang van 7 maart 2007 onrechtmatig is geweest, acht de rechtbank termen aanwezig om eiser op grond van artikel 106 van de Vw 2000 schadevergoeding toe te kennen. Overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht zal de rechtbank de dag waarop de bewaring is opgeheven, te weten 8 maart 2007, buiten beschouwing laten bij de vaststelling van de schadevergoeding, zodat eiser schadevergoeding toekomt voor één dag, te weten 7 maart 2007.

12. Uitgangspunt bij de vaststelling van de schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak inzake de vergoeding van immateriële schade bij verzekeringsstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van € 95,00 voor elke dag die in een politiecel is doorgebracht en van € 70,00 voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht.

13. De rechtbank stelt vast dat eiser op 7 maart 2007 in een huis van bewaring verbleef. De schadevergoeding bedraagt derhalve $1 \times € 70,00 = € 70,00$.

14. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van het beroepsschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

15. Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

16. Beslist wordt als volgt.

MEE

AWB 07/10456

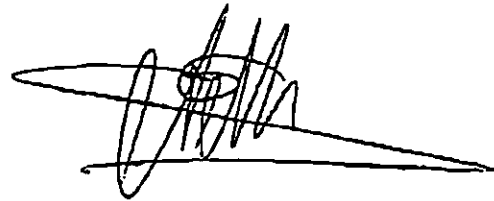
4

Beslissing

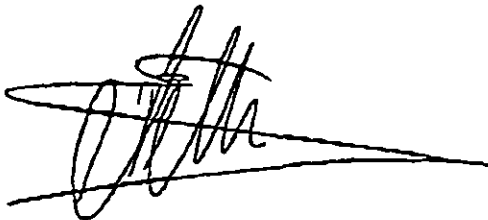
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de maatregel van bewaring gegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe, ten laste van de Staat der Nederlanden, ten bedrage van € 70,00;
- veroordeelt verweerder in de door de eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,00, te vergoeden door de Staat der Nederlanden, te voldoen aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. A.F.C.J. Mosheuvcl als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. J.W.A. Peters als griffier op 3 april 2007.

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 70,00 (zegge: ZEVENTIG EURO).

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **04 APR 2007**

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 APR 2007	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD:	JAAR:

Hoger Beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant,
gemachtigde: mr. A.K. van de Ven
ambtenaar ten departemente

Tegen
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
's-Hertogenbosch van 3 april 2007,
met kenmerk AWB 07/10456

Inzake:

Met IND-kenmerk 0604.03.0216
Aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. G. Jairam

Proces
Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. A.K. van de Ven
073-8883345

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 3 april 2007, verzonden op 4 april 2007, met kenmerk Awb 07/10456 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 7 maart 2007 gegrond heeft verklaard, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 70,00 en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 7 maart 2007 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet opgelegd.

2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 7 maart 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft 7 grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5 en 7 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de termijn voor ophouding weliswaar met veertig minuten is overschreden, doch deze overschrijding gerechtvaardigd is en de hierop volgende inbewaringstelling niet onrechtmatig maakte, daar er in casu meer formaliteiten dienden te worden afgehandeld dan ingeval van enkel een opheffing van een maatregel van bewaring."

"Ingevolge artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 wordt een vreemdeling niet langer dan gedurende zes uren opgehouden."

Toelichting op grief 1

3.4. De rechtbank stelt ten onrechte dat de Staatssecretaris heeft gesteld dat de termijn voor ophouding met veertig minuten is overschreden. De Staatssecretaris heeft niet betoogd dat er sprake zou zijn geweest van ophouding in de zin van artikel 50 van de Vw 2000. Appellant heeft gesteld dat tot het moment waarop verweerder opnieuw in bewaring is gesteld, d.d. 7 maart 2007, de eerdere inbewaringstelling aan de vrijheidsontneming ten grondslag heeft gelegen. Met andere woorden er heeft geen ophouding op grond van artikel 50, derde lid, Vw 2000 plaatsgevonden tussen de bij uitspraak van 7 maart 2007, Awb 07/9249, door de rechtbank bevolen opheffing van de maatregel van bewaring opgelegd op 26 januari 2007 en de aansluitend opgelegde maatregel van bewaring van 7 maart 2007. Ten overvloede merkt appellant op dat zulks evenmin door de gemachtigde van verweerder is gesteld.

De rechtbank gaat derhalve ten onrechte uit van de in artikel 50 Vw 2000 genoemde termijn van zes uren als basis van de aan verweerder ten uit voer gelegde vrijheidsontneming.

Grief 2

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank acht de genoemde termijnoverschrijding van veertig minuten een substantiële overschrijding van bedoelde termijn van zes uren. Nu er vanuit mag worden gegaan, dat de wetgever bij bepaling van de maximale termijn voor ophouding rekening heeft gehouden met de in die termijn af te handelen formaliteiten, ook ingeval van opheffing van de maatregel van bewaring en aansluitende hernieuwde inbewaringstelling, kan verweerdere stelling, dat in casu meer formaliteiten dienden te worden afgehandeld dan normaliter, door de rechtbank niet worden gevolgd. Voorts vormag de rechtbank niet in te zien waarom het gehoor voorafgaand aan eisers inbewaringstelling diende te worden afgenomen door een specifieke hulpofficier van Justitie; naar oordeel van de rechtbank kon bedoeld gehoor worden afgenomen door een willekeurige hulpofficier van Justitie. Het hieromtrent zijdens verweerder aangevoerde kan dan ook niet worden aangemerkt als rechtvaardiging voor overschrijding van de wettelijke toegestane termijn voor ophouding."

Toelichting op grief 2

- 3.6. Allereerst merkt de Staatssecretaris onder verwijzing naar hetgeen in de toelichting bij grief 1 is vermeld, dat geen sprake is geweest van ophouding op grond van artikel 50, derde lid, Vw 2000. Voorts is de Staatssecretaris van oordeel dat hij zich bij brief van 20 maart 2007 onder verwijzing naar jurisprudentie van uw Afdeling, terecht op het standpunt heeft gesteld dat in beginsel geen sprake is van strijd met het vereiste dat de inbewaringstelling na een bevel daartoe van de rechtbank onverwijld moet worden opgeheven, indien deze binnen zes uur na de verzending van haar uitspraak beëindigd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat ten behoeve van de beëindiging te verrichten formaliteiten enige tijd kunnen vergen. In casu zijn de zes uren overschreden omdat er een hulpofficier van Justitie naar de plaats van de vreemdelingenbewaring ten uitvoer werd gelegd moest komen. Zoals in de brief van 20 maart 2007 is gesteld kon deze hulpofficier niet eerder dan 18.40 uur, het tijdstip waarop een aanvang werd gemaakt met het gehoor voor de nieuwe inbewaringstelling, aanwezig zijn. De stelling van de rechtbank dat gewacht werd op een specifieke hulpofficier van Justitie wordt niet gevolgd mist feitelijke grondslag. Er was ter plaatse geen andere hulpofficier van Justitie aanwezig. De veronderstelling van de rechtbank dat dit wel zo was, is niet uit de brief van 20 maart 2007 af te leiden. De Staatssecretaris ziet niet in op grond waarvan de rechtbank deze veronderstelling heeft gebaseerd. Appellant stelt op grond van het voorgaande dat de geringe overschrijding van veertig minuten van de op basis van jurisprudentie genoemde termijn van zes uur de inbewaringstelling niet onrechtmatig heeft gemaakt. Appellant wijst hiertoe niet enkel naar het gegeven dat niet eerder een hulpofficier van Justitie aanwezig kon zijn om appellant te horen voor de nieuwe inbewaringstelling. Appellant heeft in zijn belangenafweging meegewogen de omstandigheid dat verweerder op 8 maart 2007 uitgezet zou worden, alsmede de omstandigheid dat de gemachtigde van verweerder voor het verlopen van de zes uren op de hoogte was van het feit dat verweerder opnieuw in bewaring zou worden gesteld. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat verweerder niet in zijn belangen is geschaad.

Grief 3

- 3.7. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 van de bestreden uitspraak:

"Nu sprake is van een substantiële overschrijding van de wettelijke toegestane termijn voor ophouding en de rechtbank niet is gebleken van feiten of omstandigheden die bedoelde overschrijding rechtvaardigen, is de rechtbank van oordeel dat de onderhavige maatregel van bewaring reeds vanaf aanvang, te weten 7 maart 2007, onrechtmatig dient te worden geoordeeld. Het beroep dient dan ook gegrond te worden verklaard."

Grief 4

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11 van de bestreden uitspraak:

"Nu de onderhavige maatregel van bewaring blijkens het voorgaande met ingang van 7 maart 2007 onrechtmatig is geweest, acht de rechtbank termen aanwezig om eiser op grond van artikel 106 Vw 2000 schadevergoeding toe te kennen. Overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht zal de rechtbank de dag waarop de bewaring is opgeheven, te weten 8 maart 2007, buiten beschouwing laten bij de vaststelling van de schadevergoeding, zodat eiser schadevergoeding toekomt voor een dag, te weten 7 maart 2007."

Grief 5

- 3.7. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 13 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt vast dat eiser op 7 maart 2007 in een huis van bewaring verbleef. De schadevergoeding bedraagt derhalve 1 x €70,00= € 70,00."

Grief 6

- 3.8. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 van de bestreden uitspraak:

"Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten (...)."

Grief 7

- 3.9. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 15 van de bestreden uitspraak:

"Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank."

Toelichting op de grieven 3 tot en met 7

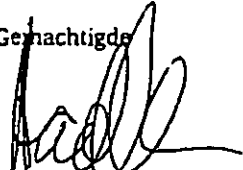
- 3.10. Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen derhalve te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 11 april 2007

Gemachtigde

M. A. K. van de Ven, senior procesvertegenwoordiger

*Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Lokatie Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 8883345
telefax 073 8883526*